

Naše Základní škola a Mateřská škola Velké Svatoňovice i v letošním roce 2017 uspěla již počtvrté v soutěži školních jídelen.

Poslední 8. ročník nesl název „Zdraví na talíři, které chutná všem“.

Jídelny se ve finále představily s obědovým menu, které zahrnovalo polévku, hlavní pokrm a dezert, případně salát. Desítku nejlepších ze 71 přihlášených týmů vybrala odborná porota na základě navrženého menu.

Důraz byl kladen na přípravu jídel s méně cukru, soli a se správným výběrem tuků. Jednotlivé složky pokrmu se měly vhodně doplňovat, jejich nepostradatelnou součástí měly být ovoce a zelenina, čerstvé suroviny a lokální výrobky. Všechna jídla byla nutričně vyvážená, moderní, chutná a servírovaná tak, aby upoutala strávníky z řad žáků, studentů a porotců. Přitom cena nesměla překročit vyhláškou stanovený limit 34 korun.

Jídelny se do soutěže mohly přihlásit pouze s pokrmy, které mají na jídelním lístku. Soutěžní tým tvořil vždy vedoucí školní jídelny a jeden až dva pracovníci provozu, kteří přípravu 20 porcí obědového menu museli stihnout za hodinu.

Děkuji za skvělou reprezentaci paní Krtičkové, Fialové a Biegelové, které se soutěže účastnily se zeleninovou polévkou s mletou paprikou a černou čočkou. Jejich hlavním chodem byla rybí sekaná v pórkovém kabátku, polentová kaše a míchaný hlávkový salát s rajčátky a jako desert podávaly petrželovo - kakaové řezy s jogurtem a višněmi. Hlavní chod byl oceněn prvním a desert třetím místem. Celkově si vyvařily čtvrté místo. Gratulujeme našim kuchačkám!

Pro zvědavé čtenáře doporučuji ukázkou [přímého přenosu cca 26 minuta](#).

Pěkný článek o soutěži, vyšel v časopise [Potraviny a výživa](#).

Soutěž O nejlepší oběd 2017

Bc. Anna Packová, SZÚ

Docela ráda bych nějak originálně uvedla článek o celorepublikové soutěži O nejlepší školní oběd 2017, ale přiznám se, že se mi opět nutí do klávesnice každoroční klišé „... rok se s rokem sešel a konala se opět soutěž školních jídelen.“

Možná by to ale přece jen šlo trochu jinak. Zkusím to. Byla nebyla jedna krásná malá země uprostřed Evropy, která byla pozoruhodná tím, že se moc hezky starala o své malé i veliké děti. Kromě toho, že

se tam děti učily číst, psát a počítat, dbalo se i na to, aby dostávaly ve školách i školách dobré jídlo, které prospívalo jejich zdraví. Kuchařky i kuchaři se snažili dětem připravovat chutné a dobré pokrmy a jejich rodiče byli moc rádi, že měli o své potomky postaráno. Obyvatelé z okolních i vzdálených zemí tuto krajinu obdivovali, jak pěkně pečuje o svoje robátka. Jenže, jak to i v pohádkách bývá, pořád není posvácení, a tak kde se vzal, tu se vzal, nastal pěkný zmatek. Jedni začali být tlustí a druzí hubení, další byli bohatí a jiní zase chudí, ten chtěl knedlíky, ten zase brambory. Vdolky z bílé mouky a hrách a kroupy se navzájem poštuchovaly, zelenina nestačila růst a ovoce jakbysmet, sůl už dávno nebyla nad zlato a cukr, hrůza pomyslet! No to Vám byla mela, že se všem, kteří se starali o jídlo pro děti, z toho mohla rozskočit hlava. A těch rádců panečku, co těch bylo, že by si zprvu i lecjaký král liboval, jak se mu panuje. Ovšem pouze po nějaký čas, než by zjistil, že vlastně nikdo z jeho poddaných neví takzvaně "která bije". Lidé byl i zmatení a dezorientovaní, potáčeli se od obchodu k obchodu, aby nakoupili ty správné potraviny a od kuchyně ke kuchyni ve snaze najít to nejlepší jídlo na světě. Chtěli slyšet odpověď na svoji otázku: "Tak co máme my a naše děti vlastně jíst?"

A tak pár lidiček začalo přemýšlet, jak to udělat, aby se té zemičky, které dosud všichni záviděli, že se tak hezky stará o bříška svých dětí, zase vrátil rozum a pořádek v jídle. A tak vymyslel i soutěž pro paní kuchařky a kuchaře, která měla ukázat, že není potřeba žádných velkých novot, ale jen trochu zmodernizovat způsob přípravy pokrmů, vrátit zpět na talíř dávno zapomenuté suroviny a jídelníček přizpůsobit době, ve které se zrovna hoduje, a také tak trochu zdravotní kondici strávníků. Prostě netřeba se bát rozumných změn.

